

Günde Yüzaltıbin Kere

– CEM SULTAN · 11 Şubat 2013

Günde,yüzaltıbin kerre....

Günde,yüzaltıbin kerre seni çarpar,seni anar...
Uyanırken,uykudayken,bu kâlp senin için yanar..

Benim değil,bu kâlp senin..O vurdukça,sen yaşarsın..
Neler geçiyor bu kâlpde.? BİLEBİLSEN ÇOK ŞAŞARSIN..

Ardı-arkası kesilmez..Tık-tık-tık-tık..Söyler seni..
İkimizi yaşatan O..Hemi seni,hemi beni..

Sanma sakın,sustuğunda,ölmüş olan sadece ben..
Birlikte ölmüş oluruz,çünkü bende yaşarsın sen..

Senin AŞK'ındır yaşatan,bu aciz faniyi,inan..
Sen nereden bileceksin.. Sadece kâlbim mi yanan ?

Bu kâlp bende vurmasaydı,günde yüzaltıbin kere,
Bilemezsin,GÜZELİM sen ölmüş olurdun boşyere !

Günde binkez ellerimle,atışlarını dinlerim..
Ba'zen coşar,doludizgin..Hıçkırıklarla inlerim !

Bende yaşarsın GÜLÜM sen..HİÇ HABERİN OLMASA DA,
Bu yürek seni yaşatır,Gül yanakların solsa da..

BİLMESEN DE,GÖRMESEN DE,TATLI CANIMSIN,BU TENDE..
Bu kâlp birgün sustuğunda susacağız sen de,ben de..

ERDEK/2007